

Det er naturligt, at der maa være forskellige Lønsatser, idet disse maa staa i Forhold til de Kræfter, der er engagerede. Der er her ikke blot Spørgsmaal om den for den enkelte Kunstner normerede faste Gage, der er ogsaa Spørgsmaal om den Feu, vedkommende opnaar, og endvidere om det Gratiale, der yderligere foruden fast Løn og Feu udredes til enkelte Kunstnere. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har Medansvar for denne Ordning, eller om Forholdet er saaledes, at det er Teaterstyrelsen selv, der i hvert enkelt Tilfælde træffer Afgørelsen.

Saa vil jeg for det tredje spørge den højtærede Minister, hvad Følgerne bliver af, at vi vedtager det foreliggende Lovforslag, om man risikerer, at der udbryder Strejke ved det kgl. Teater. Jeg har nemlig til min Forundring set i Aviserne, at et Par Skuespillerinder ved det kgl. Teater har truet med at ville gaa deres Vej, dersom man ikke nu skrider til Gennemførelse af en gammel Plan om at faa oprettet en Talescene foruden den Scene, som nu findes paa Kongens Nytorv. Det er et gammelt Spørgsmaal. Spørgsmaalet om en særskilt Talescene er næsten lige saa gammel som jeg, thi den første, der rejste det, var Skuespiller Rosenkilde, og det skete for omtrent 70 Aar siden, i 40'erne, og endnu er vi lige vidt. Men jeg ved ikke, om den højtærede Minister har en Fornemmelse af, at hvis vi nu vedtager dette Lovforslag og udskyder Revisionen, som Lovforslaget lyder paa, til 1919, kan det ikke blot afstedkomme, at de to Skuespillerinder gør Alvor af deres Trusel, men at ogsaa en Skare bag dem bliver parat til at tage sit Tøj og gaa. Men i saa Fald gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister vil kunne tage sine Forholdsregler og sørge for, at der ikke sker nogen Ulempe, der er vel Kræfter nok i Landet, som staaer til Raadighed til at udfylde Pladserne. Jeg gaar, som sagt, ud fra, at dette Lovforslag bliver vedtaget selv med Fare for, at der sker enkelte Udvandringer ved Teatret.

Naar dette Lovforslag er vedtaget, vil det formodentlig vare længe, inden Rigsdagen paa ny kommer til at befatte sig med Teatret, og jeg vil da minde om, at naar denne Teatersæson er udløbet, forlader den største sceniske Kraft, vi har haft i mange Aar, det kgl. Teater, nemlig kongelig Skuespiller Olaf Poulsen. Herved vil der opstaa et Savn, som vanskeligt bliver afhjulpet. Jeg beklager, at man ikke i god Tid har gjort Forsøg paa

at opdrage en Mand, der, selv om han selvfølgelig ikke kunde erstatte Olaf Poulsen — thi der er kun een Olaf Poulsen, og der bliver sikkert ikke flere, der besidder hans Evner —, dog kunde overtage en Del af de Roller, der har været udførte af Olaf Poulsen. Olaf Poulsen kom til Teatret som Elev af Phister, det viser, at i tidligere Tid baade den vedkommende Skuespiller og Teatret har været klar over Nødvendigheden af saa vidt muligt at forberede den Situation, der vilde indtræde ved Kunstnerens Bortgang fra Teatret, saa at der var en brugelig Kraft til at tage Arv efter Kunstneren. Jeg tror, at den danske Rigsdag og det danske Folk har Grund til at yde kongelig Skuespiller Olaf Poulsen en Tak for det store og betydningsfulde kunstneriske Arbejde, han har udført gennem saa mange Aar ved det kgl. Teater, og jeg vil benytte Lejligheden til at yde ham min Tak.

A. C. Meyer: Der er neppe Grund til at opholde sig ved selve det foreliggende Lovforslag, som sandsynligvis maa vedtages uforandret, men da den ærede sidste Taler (Klaus Berntsen) har udtalt sig en Del om det kgl. Teaters Forhold, kunde jeg fristes til paa et enkelt Punkt at følge ham. Det ærede Medlem rørte ved Løns spørgsmaalet, ja nævnede endog „Strejke“ som et Middel, der eventuelt skulde kunne anvendes overfor Teatret. Det er altid farligt at tale om Strejke, navnlig overfor Stats- og Kommuneinstitutioner, og jeg vil sige, at Faren for, at det indenfor disse Rammer skulde komme til Strejke, naar Anledningen er et Løns spørgsmaal, efter min Mening ligger noget fjernt, men da det ærede Medlem nævnede Skuespillerne, som dog i Almindelighed økonomisk set sidder nogenlunde godt i det, vil jeg fremhæve, at der ved Teatret findes en Underklasse, som det kunde være paa sin Plads at fremdrage, naar der er Tale om Lønvilkaar. Der har netop her i den sidste Tid været en Bevægelse, som stiler mod en lille Forbedring, der forekommer mig i højeste Grad nødvendig.

Ved det kgl. Teater og ved Privatteatrene er Statisternes Lønning i Regelen ikke meget over 1 Kr. pr. Aften. Man kan sige, at det er Fritidsarbejde, som altid giver vedkommende en lille Ekstragevinst, men man maa da have Lov at fremhæve, at den Fritid, man sælger, skulde man gerne have lidt anstændigt betalt, og den Kroner Penge, der her ydes